

Sygn. akt V KK 478/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

po rozpoznaniu w sprawie **P. B.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2017 r.

kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt II K [...]

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k..

p o s t a n o w i ł:

1. kasację obrońcy skazanego pozostawić bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 28 października 2016 r., sygn. akt II K [...], P. B. został skazany na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Prawomocnym wyrokiem z dnia 29 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w W., sygn. akt IV Ka [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację na korzyść skazanego wywiódł jego obrońca podnosząc zarzut naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 6 k.p.k. w zw. z art. 422 § 1 k.p.k. w zw. z art. 423 § 2 k.p.k. oraz art. 427 § 2 k.p.k. poprzez naruszenie prawa do obrony skazanego, polegające na nieuchyleniu przez Sąd Okręgowy wyroku Sądu I instancji i przekazaniu mu sprawy

do ponownego rozpoznania w sytuacji, w której pomimo prawidłowo wniesionego przez obrońcę skazanego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu I instancji, uzasadnienie takie nie zostało sporządzone z uwagi na ustąpienie z urzędu Sędziego referenta, co jednocześnie uniemożliwiło skazanemu i jego obrońcy merytoryczne odniesienie się do wyroku we wniesionej apelacji, pozbawiając go tym samym prawa do obrony oraz merytorycznego rozpoznania sprawy w dwóch instancjach.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasację obrońcy skazanego, jako niedopuszczalną z mocy ustawy należało pozostawić bez rozpoznania. Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść oskarżonego można wnieść jedynie w razie skazania za przestępstwo na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, a w sytuacji skazania na inną karę, dla skuteczności **kasacji wniesionej przez strony** konieczne jest podniesienie zarzutu opartego na jednej z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.). Respektując powyższe ograniczenia obrońca skazanego, w tym postępowaniu mógł wnieść kasację tylko w sytuacji dostrzeżenia zaistnienia bezwzględnych przesłanek odwoławczych z art. 439 k.p.k. Takiego charakteru nie ma żaden z podniesionych w kasacji zarzutów. Wszak przedmiotem rozważań autora kasacji jest wyłącznie zagadnienie naruszenia prawa do obrony strony, której poprzez brak sporządzenia uzasadnienia wyroku sądu I instancji uniemożliwiono podniesienie w apelacji merytorycznych zarzutów. Skarżący słowem nie wspomina o ewentualnym uchybieniu mającym rangę bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Skoro charakter stawianych w kasacji zarzutów nie spełniał wymogów ustawy, to należało odmówić jej przyjęcia. Wadliwie, zatem nadano bieg tak sformułowanej kasacji. Obecnie, gdy kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego została przyjęta, należało orzec o pozostawieniu jej bez rozpoznania wobec jej niedopuszczalności.

Sąd Najwyższy obciążył skazanego kosztami postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia go od obowiązku ich uiszczenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

